

شبیه‌سازی جنگ‌الی که مسیر ایران را تا بر خورد با برزیل ترسیم کرد

پیشگویی ابررایانه

تب جام‌جهانی ۲۰۲۶ هنوز شروع نشده اما یک ابررایانه با شبیه‌سازی گسترده و مدل‌سازی هزاران سناریوی احتمالی، آتشی تازه در فضای

هواداری و رسانه‌ای به پا کرده است؛ شبیه‌سازی‌ای که نه‌تنها نتایج مرحله گروهی و حذفی را پیش‌بینی کرده، بلکه مسیر تیم‌ها را تا فینال نیویورک هم ترسیم کرده و یکی از جذاب‌ترین بخش‌های آن، قرار گرفتن ایران در جمع صعودکنندگان و تقابل مستقیم با برزیل است؛ کلبوسی تکراری یا فرصتی تاریخی؟ این همان سؤالی است که حالا ذهن فوتبال‌دوستان ایرانی را مشغول کرده است.

■ **شبیه‌سازی قبل از قرعه‌کشی؛ جسارتی که سرصدا کرد**

با وجود آنکه قرعه‌کشی رسمی جام‌جهانی هنوز انجام نشده و قرار است ۱۴ آذر در واشنگتن برگزار شود، این ابررایانه با رعایت اصول کلی قرعه‌کشی – مثل عدم تقابل تیم‌های یک قاره خارج از اروپا – تمام گروه‌ها را به صورت تصادفی اما ساختار یافته چیده و مسیر کامل رقابت‌ها را شبیه‌سازی کرده‌است. در شرایطی که هنوز ۶ تیم باقیمانده از پلی‌آف‌ها مشخص نشده‌اند و ۲۲ تیم صعود خود را قطعی کرده‌اند، چنین شبیه‌سازی‌ای جورسوانه به‌نظر می‌رسد اما نتیجه‌ آن چنان جذاب بوده که در رسانه‌های بین‌المللی بازتاب زیادی پیدا کرده است.

■ **مدرن‌نشین‌های شگفت‌انگیز؛ هالند: ۱۲ گل!**

در ساختار جدید جام‌جهانی که شامل ۱۲ گروه است، این شبیه‌سازی نشان می‌دهد مدرن‌نشینان گروه‌ها ترکیبی از غول‌های سنتی و سورپرایزهای تازه هستند: از اسپانیا و فرانسه گرفته تا نروژ و پاراگوئه. جالب‌ترین بخش، پیش‌بینی عملکرد آرلینگ هالند است که بنا به تحلیل ابررایانه، در ۳ بازی گروهی ۱۲ گل به ثمر می‌رساند؛ آماری دیوانه‌وار که همه رکوردهای تاریخ را می‌شکند.

■ **صعود تاریخی ایران؛ رؤیایی که بالاخره تعبیر می‌شود**

در یکی از جذاب‌ترین خروجی‌های این مدل، ایران برای نخستین بار در تاریخ جام‌جهانی به‌عنوان تیم دوم گروه‌های مرحله حذفی می‌شود. در کنار ایران، تیم‌هایی مانند بلژیک، ایتالیا، مکزیک، آمریکا و آرژوئه، کلتادا و هلند نیز به‌عنوان تیم دوم صعود می‌کنند. این پیش‌بینی همچنین از صعود چند تیم سوم مثل کره‌جنوبی، ترکیه، تونس، دانمارک و مصر نیز خبر می‌دهد. صرف‌نظر از آنکه این شبیه‌سازی تا چه حد دقیق خواهد بود، قرار گرفتن نام ایران در بین تیم‌های بالارونده، در شرایطی که سال‌هاست رؤیای عبور از مرحله گروهی تبدیل به یک «حسرت تاریخی» شده، توجه زیادی را جلب کرده است.

■ **ایران – برزیل؛ تقابل خیرساز**

اما بخش جنگجالی شبیه‌سازی زمانی رقم می‌خورد که مسیر ایران در مرحله حذفی مشخص می‌شود:

ایران – برزیل

ابرایانه نتیجه این بازی را ۱–۰ به سود برزیل پیش‌بینی می‌کند؛ یک حذف نزدیک و محترمانه که نشان می‌دهد تیم ملی عملکردی قابل قبول در نخستین صعود خود داشته است.

این مدل همچنین چند نتیجه مهم دیگر را ثبت می‌کند: فرانسه ۲–۰ اسکاتلند صفر

– هلند ۲–۰ اتریش صفر

– انگلیس ۴–۰ اردن صفر

– آلمان ۲–۰ کلمبیا یک

– دانمارک و اسپانیا با گلین شیت صعود می‌کنند.

اما محاسن‌ترین بخش همان باخت ایران در یک جدال نزدیک مقابل سلسائوتس؛ جایی که اگر به واقعیت نزدیک شود، یک خروج سربلند برای تیم ملی محسوب خواهد شد.

■ **یک هشتم نهایی؛ حذف نخستین غول‌ها**

در مرحله بعد، چند نبرد تاریخی رخ می‌دهد. فینال ۲۰۱۸ دوباره رقم می‌خورد و فرانسه با برد ۲ – صفر مقابل کرواسی ای می‌برد و بعد می‌شود.

انگلیس و هلند پس از تساوی ۲–۲ سراغ ضربات پنالتی می‌روند و تیم توخل پیروز میدان می‌شود.

برزیل با اقتدار ۳ – صفر کانادا را کنار می‌زند، آرژانتین دانمارک را ۴ – ۲ حذف می‌کند و اسپانیا، پرتغال و آلمان نیز با اقتدار صعود می‌کنند.

در میان این بازی‌ها، نروژ با غافلگیری بزرگ خود، پاراگوئه را ۲–۱ می‌برد و به جمع ۸ تیم برتر می‌رسد.

■ **یک چهارم نهایی؛ وداع مسی با رونالدو**

ابرایانه اعتقاد دارد بزرگ‌ترین اتفاق این مرحله، حذف اسطوره بزرگ فوتبال است:

– آرژانتین سسی با شکست ۲–۰ مقابل انگلیس حذف می‌شود.

– پرتغال رونالدو در ادامه مسیرش آماده تقابل با اسپانیا می‌شود و طبق شبیه‌سازی، پس از تساوی ۲–۲ و پیروزی در پنالتی‌ها راهی نیمه‌نهایی می‌شود.

فرانسه با پیروزی ۲–۱ مقابل برزیل شگفتی دیگری خلق می‌کند، نروژ در پنالتی‌ها آلمان را کنار می‌زند و پرتغال همان‌طور که گفته شد، اسپانیا را حذف می‌کند.

■ **نیمه‌نهایی؛ توقف نروژ**

در نیمه‌نهایی، انگلیس با انتقام‌گیری از فرانسه – همان دیداری که در ۲۰۲۲ باعث حذفش شد – با برد ۰–۱ فینالیست می‌شود.

پرتغال نیز با پیروزی ۲–۰ مقابل نروژ، رؤیای این تیم شگفتی‌ساز را متوقف می‌کند و برای نخستین بار در تاریخ به فینال جام‌جهانی می‌رسد.

■ **پایان ۶۰ سال انتظار؟**

طبق این شبیه‌سازی، فینال جام‌جهانی ۲۰۲۶ تقابل انگلیس – پرتغال خواهد بود. دیداری که با پیش‌بینی ابررایانه، با نتیجه ۰–۱ به سود انگلیس پایان می‌یابد. انگلیس که سال‌هاست در حسرت جام‌جهانی به سر می‌برد، با این عنوان، بزرگ‌ترین جشن فوتبالی تاریخ خود را در نیویورک برگزار خواهد کرد. جدا از دقت این شبیه‌سازی، خروجی آن جذاب، بحث‌برانگیز و برای ایران امیدوارکننده است:

■ **اولین صعود تا تاریخ و یک نبرد نزدیک مقابل برزیل.**

اگر اعداد و آمار این ابررایانه حتی کمی به واقعیت نزدیک باشند، جام‌جهانی ۲۰۲۶ برای فوتبال ایران می‌تواند یکی از تاریخی‌ترین تورنمنت‌های تمام دوران باشد.

تقویم فشرده فوتبال ایران و پیامدهای آن برای نمایندگان ایران در آسیا

هر ۵ روز یک بازی!

فصل تازه فوتبال ایران پیش از آنکه هیجان رقابت‌هایش آغاز شود، درگیر چنان تلاطمی شده که عملاً همه را به یک مارا تن نفسگیر

دعوت می‌کنند؛ ماراتنی که از پشت صحنه هدایت می‌شود و مقصدش آماده‌سازی تیم‌ملی برای سفر بزرگ به جام‌جهانی ۲۰۲۶ است. تصمیمی که شاید روی کاغذ منطقی و قابل دفاع باشد اما در زمین، روی عضلات و مفاصل بازیکنان، بر نیمکت مربیان و در اتاق برنامه‌ریزی باشگاه‌ها، داستان متفاوتی رقم می‌زند.

■ **شروع فصلی که از لحظه اول «عجله» داشت**

وقتی سرمدرار تیم‌ملی اعلام کرد لیگ باید تا نیمه اردیبهشت آینده تمام شود، مثل این بود که ناگهان سرعت‌سنج فوتبال کشور از حالت نرمال به وضعیت فوق‌فشار منتقل شود. لیگ تازه از هفته یازدهم عبور می‌کند، جام حذفی پیش روست و برای ۳ تیم بزرگ، پنجره آسیایی هم در انتظار است. با این معادله، همه چیز به سمت یک تقویم فشرده و نامتعارف هدایت می‌شود؛ چیزی شبیه به فشرده‌گی لیگ‌های دوران کرونا، با این تفاوت که آن روزها اضطراب پزشکی وجود داشت و امروز اضطراب تاکتیکی.

■ **سپاهان، تراکتور و استقلال: ۳ تیم در قلب آشوب**

تراکتور که با به مرحله حذفی لیگ نخیکان آسیا گذاشته، باید هم‌زمان در ۳ جبهه بجنگد. هر مسابقه آسیایی یعنی چند روز سفر، ریکواری، تمرین محدود و بازگشت به لیگ. وضعیت استقلال هم کمابیش شبلیه است؛ اگر آن‌ها به مسیر آسیایی ادامه دهند، عملاً فشار تقویم به مرز انفجار می‌رسد. سپاهان هم دقیقاً همین وضعیت را دارد.

این ۳ تیم، به‌عنوان نمایندگان باشگاهی ایران، بیشترین پایلوت این چالش بزرگ خواهند بود؛ تیم‌هایی که باید برای هر مسابقه با منابع محدود، بازیکنان خسته و فرصت تمرین اندک وارد میدان شوند.

■ **فوتبال بدون توقف؛ هر ۵ روز یک نبرد**

اگر تقویم رسمی را خط‌کش بگیریم، ر روی کاغذ حرکت کنیم، عددها ترسانند؛ میانگین ۵ روز برای هر مسابقه. یعنی بازیکنی که امروز ۹۰ دقیقه بازی می‌کند، در کمتر از یک هفته مجبور است دوباره مسابقه دهد؛ بدون زمان کافی برای ترمیم

عضلات، بازسازی ذهنی یا حتی کار Tactical در زمین تمرین. به این اضافه کنید وقفه کوتاه زمستانی که احتمالاً به کوتاه‌ترین تعطیلات تاریخ لیگ تبدیل خواهد شد.

در چنین شرایطی، تیم‌هایی که تنها در لیگ بازی می‌کنند، کمتر تحت فشارند اما تیم‌های دو و سه جبهه‌ای با یک گرداب کامل مواجهند؛ گرایی که حتی برنامه‌ریزترین باشگاه‌ها را نیز به چالش می‌کشد.

■ **هزینه این فشار از جیب چه کسی پرداخت می‌شود؟**

در فوتبال، هر فشاری یک قربانی دارد و معمولاً نخستین قربانی «بدن بازیکنان» است. بازیکنی که فرصت ریکواری ندارد، بیشتر در معرض گرفتگی عضلانی، پارگی همسترینگ، آسیب‌های ربطی و حتی مصدومیت‌های مزمن قرار می‌گیرد. این یعنی:

– ریسک بالاتر آسیب‌دیدگی‌های جدی

– کاهش کیفیت مسابقات به دلیل خستگی جمعی

– کاهش توان مربیان برای اجرای سیستم‌های پیچیده

با اعلام فیفا قطعی شد

ایران در سید دوم گروه‌بندی جام جهانی ۲۰۲۶

هم مهم‌تر باشد، زیرا تیم‌ها براساس آن برنامه تمرین، استراتجی و جایه‌جایی فوتبال طولانی در خاک آمریکا و کانادا را تنظیم می‌کنند.

■ **ایران در سید ۲؛ پاداش ثبات یا شروع دردسر؟**

قرار گرفتن ایران در سید دوم، نتیجه عملکرد قابل قبول در رنکینگ ماه نوامبر و نیز وضعیت رقباست؛ اتفاقی که از یک سو فرصتی مغتنم است و از سوی دیگر توقعات را افزایش می‌دهد. حضور در سید ۲ یعنی ایران از روبه‌رو شدن با قدرت‌هایی مانند اروگوئه، سوویس و کرواسی در مرحله گروهی رهایی می‌کند اما به همان اندازه، احتمال هم‌گروهی با بر قدرت‌های سید اول مانند برزیل، فرانسه، آرژانتین، انگلیس و آلمان افزایش می‌یابد.

اما در کنار این شانس، ایران باید با تیم‌هایی از سیدهای سوم و چهارم روبه‌رو شود که بسیاری از آنها در سال‌های اخیر جهش‌های چشمگیر داشته‌اند؛ تیم‌هایی مانند ساحل عاج، نروژ، تونس یا حتی تیم‌های ناشناخته پلی‌آف.

■ **گلدارن ها چگونه شکل گرفتند؟**

با نزدیک شدن به شروع نخستین جام‌جهانی ۴۸ تیمی، فیفا مدل جدیدی برای توزیع تیم‌ها در ۴ سید ارائه کرد. ۳. میزبان – کانادا، مکزیک و آمریکا – به شکل نمایان در گلدارن اول قرار گرفتند. باقی تیم‌ها مطابق رتبه‌بندی فیفا در تاریخ

– هیچ گروهی نمی‌تواند بیش از یک تیم از یک

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

جایی برای تنفس باقی نمی‌گذارد.

■ **بحران برنامه‌ریزی؛ سازمان لیگ زیر ذره‌بین**

سازمان لیگ حالا در موقعیتی قرار گرفته که باید هر هفته و هر روز حساب‌شده‌تر از گذشته حرکت کند. کوچک‌ترین اشتباه در برنامه‌ریزی، جابه‌جایی بازی‌ها یا تداخل زمین‌ها می‌تواند اعتراض رسمی باشگاه‌ها را در پی داشته باشد. آنها باید: – از تداخل‌های غیرضروری جلوگیری کنند.

– برای تیم‌های آسیایی شرایط ویژه‌تری را لحاظ کنند.

– و مهم‌تر از همه، حداقل زمان ریکواری را برای هر تیم تضمین کنند.

سؤال کلیدی این است: آیا در فوتبال ایران ساختار مدیریتی به اندازه کافی منعطف و علمی هست که از این چالش‌ها سربلند بیرون بیاید؟!

■ **آینده‌ای که با این فصل تعریف می‌شود**

فصل ۰۵–۱۴۰۴ فقط یک فصل معمولی نیست؛ یک «پروژه ملی» است که زندگی باشگاه‌ها، فشار روی پزشکان تیم‌ها، شرایط بدنی بازیکنان و حتی تصویر کل فوتبال ایران را تحت‌تأثیر قرار می‌دهد.

اگر با مدیریت درست، تقسیم فشار و رعایت اصول علمی پیش برود، می‌تواند به تیم‌ملی کمک کند با بدنی آماده و ذهنی منسجم وارد جام‌جهانی شود.

اما اگر این روند بدون برنامه‌ریزی دقیق ادامه یابد، این خطر‌ها وجود دارد:

– باشگاه‌ها با موج مصدومیت روبه‌رو می‌شوند.

– کیفیت لیگ کاهش می‌یابد.

– و تیم‌ملی با بازیکنان فرسوده وارد مهم‌ترین تورنمنت

۴ ساله می‌شود.

در نهایت، فوتبال ایران در آستانه ورود به یکی از پرفشارترین، پیچیده‌ترین و سرنوشت‌سازترین دوره‌های تاریخ خود قرار گرفته است؛ دوره‌ای که نتیجه‌اش فقط روی جدول لیگ مشخص نمی‌شود، بلکه روی آینده تیم

ملی، سلامت بازیکنان و تصویر حرفه‌ای فوتبال کشور نیز اثر خواهد گذاشت. اگر این پروژه بزرگ با دوراندیشی

هدایت شود، می‌تواند نردبانی برای پیشرفت باشد اما اگر

با شتاب و بی‌دقتی پیش برود، خطر سقوط همواره در کمین خواهد بود.

کنفدراسیون داشته باشد.

– تنها استثنا، اروا است که اجازه حضور ۲ تیم در یک گروه را دارد.

– تیم‌های پلی‌آف بین‌قاره‌ای نیز در همین چارچوب قرار می‌گیرند تا تکرار نمایندگان یک قاره در یک گروه رخ ندهد. این محدودیت‌ها برای ایجاد توازن قدرت و جلوگیری از گروه‌های بیش از حد سخت یا بیش از حد آسان طراحی شده است.

■ **احتمال رویارویی ایران با قدرت‌ها؛ واقعیت یا بزرگنمایی؟**

با وجود قرار گرفتن ایران در گلدارن دوم، این نکته قابل چشم‌پوشی نیست که بخش زیادی از قدرت‌های سنتی در گلدارن اول هستند. بنابراین شانس قرار گرفتن در یک گروه سخت همچنان زیاد است. به‌طور مثال:

– ایران – آرژانتین – ساحل عاج – هائیتی

– ایران – فرانسه – نروژ – نیوزیلند

– ایران – آلمان – بولیوی – غنا

اما ممکن است قرع‌های معقول‌تر هم رقم بخورد؛ چیزی شبیه

– ایران – مکزیک – پاراگوئه – کنگو

– ایران – کانادا – اسکاتلند – کراسائو

در واقع، دامنه احتمال‌ها گسترده است و همین مساله جذابیت قرعه‌کشی را افزایش می‌دهد.

برای تیم ملی ایران، این دوره از جام‌جهانی نه فقط از نظر ساختار جدید، بلکه از منظر موقعیت تاریخی اهمیت دارد.

صادر نشدن ویزای مقامات فوتبال ایران؛ رسوایی تازه میزبان جام جهانی

آزمون بزرگ فیفا

کرده و حتی شخص اینفانتینو بارها خطاب به ایران تأکید کرده «فوتبال پلی میان ملت‌هاست». آمریکا دقیقاً خلاف این شعار عمل کرده است.

چگونه می‌توان از دوستی، صلح و همبستگی حرف زد اما ویزای رسمی بزرگ‌ترین فدراسیون فوتبال غرب آسیا را صادر نکرد؟

چگونه می‌توان جام‌جهانی را «رویدادی برای همه» دانست اما میزبانش طبق سلیقه سیاسی خود تصمیم بگیرد چه کسی حق ورود دارد؟

این رفتار نه توهین به ایران، بلکه توهین به فوتبال جهان است.

فیفا باید انتخاب کند: اصول یا سیاست؟

ایران در موضع خود محق است.

حق دارد اعتراض کند.

حق دارد تصمیم آمریکا را غیرورزشی بداند.

حق دارد مراسم را تحریم کند.

اکنون همه چیز بستگی به واکنش فیفا دارد.

آیا فیفا کنار اصول می‌ایستد یا کنار رئیس‌جمهور ناقص‌العقل میزبان؟

آیا اجازه می‌دهد فوتبال ابزار فشار سیاسی شود؟ یا بالاخره یکبار نشان می‌دهد فقط شعار «مستقل بودن» نمی‌دهد؟

این پرسنده، شفاف‌ترین آزمون سال‌های اخیر فوتبال جهان است؛ آزمونی که نشان خواهد داد آیا فیفا واقعاً از ترامپ می‌ترسد یا نه.

ایران در موضع حق ایستاده است؛ اکنون نوبت فیفاست که نشان دهد حق با چه کسی است.

باشد، حق دارد بر اساس قوانین فیفا ترکیب هیأت‌اعزامی خود را مشخص کند و مهم‌تر از همه، حق دارد در برابر اقدام غیرورزشی میزبان ایستادگی کند.

وقتی آمریکا به‌صورت گزینشی و کاملاً سیاسی تصمیم می‌گیرد بخشی از مقامات فوتبال ایران را حذف کند، در واقع روح رقابت منصفانه را زیر پا می‌گذارد. این رفتار با هیچ یک از شعارهای فیفا – «فوتبال برای همه» گرفته تا «مرزبندی سیاسی ممنوع» – همخوانی ندارد.

موضع فدراسیون ایران کاملاً منطقی است. سیدالمیرمهدی علوی با صراحت اعلام کرد:

اگر آمریکا برای همه افراد معرفی‌شده ویزا صادر نکند، هیأت ایرانی در مراسم حضور نخواهد یافت.

این یک تهدید نیست؛ یک ایستادگی منطقی در برابر رفتار غیرمحترمانه میزبان است.

ایران نمی‌خواهد امتیاز سیاسی بدهد. ایران نمی‌خواهد تحت زورگویی قرار گیرد.

ایران تنها می‌خواهد با احترام و طبق استانداردهای فیفا در مراسم حضور پیدا کند؛ چیزی که حق هر کشور

صعودکننده است.

■ **ترامپ می‌خواهد فوتبال را کروگان بگیرد**

رفتار آمریکا با مدیریت فعلی‌اش کاملاً روشن است: اختلافات سیاسی را وارد فوتبال کرده تا فشار دیپلماتیک

آماده‌سازی تیم‌ملی برای سفر بزرگ به جام‌جهانی ۲۰۲۶ است. تصمیمی که شاید روی کاغذ منطقی و قابل دفاع باشد اما در زمین، روی عضلات و مفاصل بازیکنان، بر نیمکت مربیان و در اتاق برنامه‌ریزی باشگاه‌ها، داستان متفاوتی رقم می‌زند.

■ **شروع فصلی که از لحظه اول «عجله» داشت**

وقتی سرمدرار تیم‌ملی اعلام کرد لیگ باید تا نیمه اردیبهشت آینده تمام شود، مثل این بود که ناگهان سرعت‌سنج فوتبال کشور از حالت نرمال به وضعیت فوق‌فشار منتقل شود. لیگ تازه از هفته یازدهم عبور می‌کند، جام حذفی پیش روست و برای ۳ تیم بزرگ، پنجره آسیایی هم در انتظار است. با این معادله، همه چیز به سمت یک تقویم فشرده و نامتعارف هدایت می‌شود؛ چیزی شبیه به فشرده‌گی لیگ‌های دوران کرونا، با این تفاوت که آن روزها اضطراب پزشکی وجود داشت و امروز اضطراب تاکتیکی.

■ **سپاهان، تراکتور و استقلال: ۳ تیم در قلب آشوب**

تراکتور که با به مرحله حذفی لیگ نخیکان آسیا گذاشته، باید هم‌زمان در ۳ جبهه بجنگد. هر مسابقه آسیایی یعنی چند روز سفر، ریکواری، تمرین محدود و بازگشت به لیگ. وضعیت استقلال هم کمابیش شبلیه است؛ اگر آن‌ها به مسیر آسیایی ادامه دهند، عملاً فشار تقویم به مرز انفجار می‌رسد. سپاهان هم دقیقاً همین وضعیت را دارد.

این ۳ تیم، به‌عنوان نمایندگان باشگاهی ایران، بیشترین پایلوت این چالش بزرگ خواهند بود؛ تیم‌هایی که باید برای هر مسابقه با منابع محدود، بازیکنان خسته و فرصت تمرین اندک وارد میدان شوند.

■ **فوتبال بدون توقف؛ هر ۵ روز یک نبرد**

اگر تقویم رسمی را خط‌کش بگیریم، ر روی کاغذ حرکت کنیم، عددها ترسانند؛ میانگین ۵ روز برای هر مسابقه. یعنی بازیکنی که امروز ۹۰ دقیقه بازی می‌کند، در کمتر از یک هفته مجبور است دوباره مسابقه دهد؛ بدون زمان کافی برای ترمیم

عضلات، بازسازی ذهنی یا حتی کار Tactical در زمین تمرین. به این اضافه کنید وقفه کوتاه زمستانی که احتمالاً به کوتاه‌ترین تعطیلات تاریخ لیگ تبدیل خواهد شد.

در چنین شرایطی، تیم‌هایی که تنها در لیگ بازی می‌کنند، کمتر تحت فشارند اما تیم‌های دو و سه جبهه‌ای با یک گرداب کامل مواجهند؛ گرایی که حتی برنامه‌ریزترین باشگاه‌ها را نیز به چالش می‌کشد.

■ **هزینه این فشار از جیب چه کسی پرداخت می‌شود؟**

در فوتبال، هر فشاری یک قربانی دارد و معمولاً نخستین قربانی «بدن بازیکنان» است. بازیکنی که فرصت ریکواری ندارد، بیشتر در معرض گرفتگی عضلانی، پارگی همسترینگ، آسیب‌های ربطی و حتی مصدومیت‌های مزمن قرار می‌گیرد. این یعنی:

– ریسک بالاتر آسیب‌دیدگی‌های جدی

– کاهش کیفیت مسابقات به دلیل خستگی جمعی

– کاهش توان مربیان برای اجرای سیستم‌های پیچیده

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از

– تیمی از